

Salvador Macip

Salvador Macip (Blanes, 1970) és metge, investigador i escriptor. Des del 1998 es dedica a la recerca oncològica. Ha publicat novel·les, narrativa infantil i juvenil i obres de divulgació.

La novel·la Ullals, Premi Joaquim Ruyra 2010, escrita a quatre mans amb Sebastià Roig, s'ha llegit i comentat a diversos clubs de lectura de les biblioteques gironines aquest any 2013. També va col·laborar en un Girogífic a finals del 2011.

[Fotografia ©Víctor Pérez de Óbanos]

Troba els seus llibres a les biblioteques: <http://dom.cat/zcz>

1 . Faig aquesta feina perquè...

M'agrada. M'ho passo molt bé escrivint. Ho he fet tota la vida i no m'imagino deixar de fer-ho, és una necessitat que tinc.

2 . L'adjectiu que millor defineix la meua obra és...

"Eclèctica" i, com deu passar en la majoria dels casos, "personal". M'agrada que cada llibre sigui diferent a l'anterior, però sempre dins els paràmetres del meu univers particular i els meus interessos i preocupacions habituals. També m'agradaria que es pogués definir com "sorprenent" o "interessant", però això ho hauran de dir els lectors.

3 . El primer record que tinc d'una biblioteca és...

El de la biblioteca de la meua escola, que estava molt ben assortida. M'hi passava moltes hores lliures, llegint i remenant, fins al punt que vaig demanar fer de bibliotecari com a activitat optativa a 8è de bàsica, per poder estar-hi més estona. Vaig coincidir-hi amb una noia de la meua classe, a qui també li agradaven molt els llibres i havia tingut la mateixa pensada. Uns quants anys després em vaig casar amb ella. El primer record d'una biblioteca pública és de la que La Caixa tenia al Passeig de Mar de Blanes. Cada divendres, quan arribava de Barcelona a passar el cap de setmana al poble, me n'hi anava unes hores a llegir revistes.

4 . Penso que les biblioteques són...

Necessàries. L'accés a la literatura ha de ser gratuït i universal. Les biblioteques són més que simples repositoris de llibres o un lloc on poder llegir tranquils: tenen una important labor de foment de la lectura i han d'actuar també com a prescriptors de la nostra cultura. Potser algun dia seran substituïdes per versions electròniques en línia, però el concepte no pot deixar d'existir.

5 . Un llibre que m'ha marcat ha estat...

Cien años de soledad, El senyor dels anells, Cròniques de la veritat oculta, tot Pedroló, el Werther Rimas y leyendas, Els tres mosqueters, els primers llibres de Chuck Palahniuk, Demian, Cat's cradle, la trilogia de la Fundació d'Asimov, Les aventures extraordinàries d'en Massagran, Poeta en Nueva York, En la carretera... Són els primers que em vénen al cap, sense seguir cap ordre, i no són necessàriament els millors que he llegit. N'hi ha molts més que han tingut una especial rellevància en un moment donat de la meua vida, per un motiu o un altre.

6 . Llegir és recomanable per...

Ser millor persona! Llegir és divertit i a més aprens coses i t'obliga a pensar. No es pot demanar més.

[7 . La pregunta que m'hauria agradat que em féssiu...](#)

M'han agradat totes!

[Data de l'entrevista:25 de febrer de 2013](#)

